Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►**B**

DYREKTYWA RADY

z dnia 28 maja 1969 r.

w sprawie harmonizacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do zwolnienia z podatku obrotowego i podatku akcyzowego towarów przywożonych w międzynarodowym ruchu pasażerskim

(69/169/EWG)

(Dz.U. L 133 z 4.6.1969, str. 6)

zmieniona przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►**M1**	Druga dyrektywa Rady 72/230/EWG z dnia 12 czerwca 1972 r.	L 139	28	17.6.1972
►**M2**	Trzecia dyrektywa Rady 78/1032/EWG z dnia 19 grudnia 1978 r.	L 366	28	28.12.1978
►**M3**	Czwarta dyrektywa Rady 78/1033/EWG z dnia 19 grudnia 1978 r.	L 366	31	28.12.1978
►**M4**	Dyrektywa Rady 81/933/EWG z dnia 17 listopada 1981 r.	L 338	24	25.11.1981
►**M5**	Dyrektywa Rady 82/443/EWG z dnia 29 czerwca 1982 r.	L 206	35	14.7.1982
►**M6**	Council Directive 84/231/EEC of 30 April 1984 (*)	L 117	42	3.5.1984
►**M7**	Dyrektywa Rady 85/348/EWG z dnia 8 lipca 1985 r.	L 183	24	16.7.1985
►**M8**	Council Directive 87/198/EEC of 16 March 1987	L 78	53	20.3.1987
►**M9**	Dyrektywa Rady 88/664/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r.	L 382	41	31.12.1988
►**M10**	Council Directive 89/194/EEC of 13 March 1989 (*)	L 73	47	17.3.1989
►**M11**	Dyrektywa Komisji 89/220/EWG z dnia 7 marca 1989 r.	L 92	15	5.4.1989
►**M12**	Dyrektywa Rady 91/191/EWG z dnia 27 marca 1991 r.	L 94	24	16.4.1991
►**M13**	Dyrektywa Rady 91/673/EWG z dnia 19 grudnia 1991 r.	L 373	33	31.12.1991
►**M14**	Dyrektywa Rady 92/111/EWG z dnia 14 grudnia 1992 r.	L 384	47	30.12.1992
►**M15**	Dyrektywa Rady 94/4/WE z dnia 14 lutego 1994 r.	L 60	14	3.3.1994
►**M16**	Dyrektywa Rady 2000/47/WE z dnia 20 lipca 2000 r.	L 193	73	29.7.2000
►**M17**	Dyrektywa Rady 2005/93/WE z dnia 21 grudnia 2005 r.	L 346	16	29.12.2005
►**M18**	Dyrektywa Rady 2007/74/WE z dnia 20 grudnia 2007 r.	L 346	6	29.12.2007

NB: Niniejsza wersja skonsolidowana zawiera odniesienia do europejskiej jednostki rozliczeniowej i/lub ecu, które od dnia 1 stycznia 1999 r. należy rozumieć jako odniesienia do euro – rozporządzenie Rady (EWG) nr 3308/80 (Dz.U. L 345 z 20.12.1980, str. 1) i rozporządzenie Rady (WE) nr 1103/97 (Dz.U. L 162 z 19.6.1997, str. 1).

(*) Akt ten nie został nigdy opublikowany w języku polskim.

▼B

DYREKTYWA RADY

z dnia 28 maja 1969 r.

w sprawie harmonizacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do zwolnienia z podatku obrotowego i podatku akcyzowego towarów przywożonych w międzynarodowym ruchu pasażerskim

(69/169/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 99,

uwzględniając wniosek Komisji;

a także mając na uwadze, co następuje:

pomimo osiągnięcia unii celnej, która pociąga za sobą zniesienie opłat celnych i większości opłat o skutku równoważnym w wymianie handlowej pomiędzy Państwami Członkowskimi, zanim harmonizacja podatków pośrednich zostanie osiągnięta, trzeba zachować możliwość nakładania podatków od przywozu i zwolnień od wywozu w takiej wymianie;

wskazane jest, nawet przed taką harmonizacją, by ludność Państw Członkowskich była bardziej świadoma istnienia wspólnego rynku; powinno się podejmować środki w celu większej liberalizacji systemu podatków od przywozu w ruchu pasażerskim pomiędzy Państwami Członkowskimi; członkowie Zgromadzenia wielokrotnie podkreślali potrzebę wprowadzenia takich środków;

ulgi tego rodzaju w ruchu pasażerskim są dalszym krokiem w stronę wzajemnego otwarcia rynków Państw Członkowskich i stworzenia warunków podobnych do warunków na rynkach krajowych;

ulgi takie muszą ograniczać niehandlowy przywóz towarów przez podróżnych; w zasadzie towary takie można otrzymać jedynie w kraju pochodzenia (kraju wyjścia) już obciążone podatkami, w taki sposób, że jeżeli kraj wejścia zaniecha, w określonych granicach, ściągania podatku obrotowego i akcyzowego od przywozu, wyklucza to możliwość podwójnego opodatkowania bez spowodowania braku opodatkowania;

wspólnotowy system ograniczenia podatków od przywozu okazuje się również potrzebny w zakresie ruchu pasażerskiego między państwami trzecimi i Wspólnotą,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

▼M3

1. Towary w bagażu osobistym podróżnych przybywających z państw trzecich są zwolnione z podatku obrotowego i podatku akcyzowego od przywozu, jeżeli przywóz taki nie ma charakteru handlowego, a łączna wartość towarów nie przekracza ►M15 175 ECU ◄ na osobę.

▼B

2. Państwa Członkowskie mają prawo zmniejszyć to zwolnienie do ►M15 90 ECU ◄ w przypadku podróżnych poniżej 15 roku życia.

3. Jeśli łączna wartość kilku towarów na osobę przekracza ►M5 kwota ustalona w ust. 1 ◄ lub ilość określoną na mocy ust. 2, zwol-

▼B

nienia udziela się, do wysokości tej kwoty, dla tych towarów, które, w przypadku oddzielnego ich przywozu, byłyby objęte wspomnianym zwolnieniem, zakładając, że wartość pojedynczego towaru nie może być podzielona.

Artykuł 2

▼M2

1. Zwolnienie z podatku obrotowego i akcyzowego stosuje się do towarów w bagażu osobistym podróżnych przybywających z Państw Członkowskich Wspólnoty, pod warunkiem że spełniają one warunki określone w art. 9 i 10 Traktatu, zostały nabyte zgodnie z ogólnymi zasadami dotyczącymi opodatkowania na rynku krajowym jednego z Państw Członkowskich i nie mają charakteru handlowego, a łączna wartość tych towarów nie przekracza ►M12 600 ECU ◄ na osobę.

▼B

2. Państwa Członkowskie mają prawo zredukować to zwolnienie ►M7 do wysokości ►M12 150 ECU ◄ ◄ w przypadku podróżnych poniżej 15 roku życia.

3. Jeśli łączna wartość kilku towarów na osobę przekracza ►M5 kwota ustalona w ust. 1 ◄ lub kwotę określoną na mocy ust. 2, zwolnienia udziela się, do wysokości tej kwoty, dla tych towarów, które, w przypadku oddzielnego ich przywozu, byłyby objęte wspomnianym zwolnieniem, zakładając, że wartość pojedynczego towaru nie może być podzielona.

▼M2

4. Jeżeli podróż, określona w ust. 1:

— obejmuje tranzyt poprzez terytorium państwa trzeciego; jednakże przelot bez lądowania, w rozumieniu niniejszej dyrektywy, nie jest uważany za tranzyt,

— rozpoczyna się w części terytorium innego Państwa Członkowskiego, w którym podatek obrotowy i/lub podatek akcyzowy nie są nakładane na towary konsumowane na tym terytorium,

podróżny musi być w stanie udowodnić, że towary przewożone w jego bagażu zostały nabyte zgodnie z ogólnymi warunkami dotyczącymi opodatkowania na rynku krajowym Państwa Członkowskiego i nie kwalifikują się do jakiegokolwiek zwrotu podatku obrotowego i/lub podatku akcyzowego; w przeciwnym wypadku stosuje się art. 1.

5. W żadnym przypadku łączna wartość towarów zwolnionych nie może przekroczyć kwoty przewidzianej w ust. 1 lub 2.

▼M7

6. Co dwa lata, przy czym po raz pierwszy najpóźniej do dnia 31 października 1987 r., Rada, działając zgodnie z procedurami przewidzianymi przez Traktat w tym zakresie, będzie dostosowywać wysokość zwolnień, określonych w ust. 1 i 2, w celu utrzymania ich rzeczywistej wartości.

▼B

Artykuł 3

Dla celów niniejszej dyrektywy:

1) Wartość rzeczy osobistych, przywożonych czasowo lub powrotnie przywiezionych po czasowym wywozie, nie jest brana pod uwagę przy określeniu zwolnienia, o którym mowa w art. 1 i 2.

2) Przywóz uważany jest za pozbawiony charakteru handlowego, jeżeli:

   a) odbywa się okazjonalnie;

   b) składa się wyłącznie z rzeczy na użytek osobisty lub użytek rodziny podróżnych, lub z rzeczy przeznaczonych na prezent;

▼B

rodzaj i ilość tych przedmiotów nie może wskazywać na to, że są one przywożone w celach handlowych.

▼M3

3) „Bagaż osobisty” oznacza całość bagażu, jaką podróżny jest w stanie przedstawić władzom celnym w momencie przybycia, jak również bagaż, który przedstawia później tym samym władzom, z zastrzeżeniem przedstawienia dowodu, że taki bagaż został zarejestrowany jako bagaż towarzyszący w momencie wyruszenia w podróż w przedsiębiorstwie odpowiedzialnym za jego transport.

Definicja „bagażu osobistego” nie obejmuje przenośnych kanistrów zawierających paliwo. Jednak, dla każdego mechanicznego środka transportu dopuszcza się bezcłowo nie więcej niż 10 litrów paliwa w tego rodzaju kanistrze, bez uszczerbku dla przepisów krajowych regulujących posiadanie i transport paliw.

▼B

Artykuł 4

▼M1

1. Bez uszczerbku dla przepisów prawa krajowego odnoszących się do podróżnych, mających siedzibę poza Europą, każde Państwo Członkowskie określi następujące ograniczenia ilościowe dotyczące zwolnień od podatku obrotowego i akcyzowego następujących towarów:

▼M7

	I Ruch pasażerski między Wspólnotą i państwami trzecimi	II Ruch pasażerski między Państwami Członkowskimi Wspólnoty
a) Wyroby tytoniowe:		
papierosy	200	300
cygaretki (cygara o maksymalnej wadze 3 gramy każde)	100	150
Cygara	50	75
tytoń fajkowy	250 g	400 g
b) Alkohol i napoje alkoholowe:		
— napoje destylowane oraz spirytus o zawartości alkoholu powyżej 22 % obj.; niedenaturowany alkohol etylowy o zawartości alkoholu powyżej 80 %	łącznie 1 litr	łącznie 1 litr
napoje destylowane oraz spirytus, aperitify na bazie wina lub alkoholu, tafia, sake lub podobne napoje o zawartości alkoholu nie przekraczającej 22 % obj.; wina musujące, wina wzmacniane	łącznie 2 litry	łącznie 3 litry
— wina niemusujące	łącznie 2 litry	łącznie 5 litrów
c) Perfumy	50 g	75 g
i		
wody toaletowe	1/4 litra	3/8 litra
d) Kawa	500 g	1 000 g
lub		
ekstrakty i esencje kawy	200 g	400 g
e) Herbata	100 g	200 g
lub		
ekstrakty i esencje herbaty	40 g	80 g

▼M1

2. Zwolnienie na towary, o których mowa w ust. 1 lit. a) i b) nie przysługuje podróżnym poniżej 17 roku życia.

Zwolnienie na towary, określone w ust. 1 lit. d) nie przysługuje podróżnym poniżej 15 roku życia.

▼B

3. Biorąc pod uwagę ograniczenia ilościowe określone w ust. 1 i ograniczenia określone w ust. 2, wartość towarów wymienionych w ust. 1 nie jest brana pod uwagę przy określaniu zwolnienia, o którym mowa w art. 1 i 2.

▼M2

4. W przypadku gdy podróż, określona w art. 2 ust. 1:

— obejmuje tranzyt poprzez terytorium państwa trzeciego; jednakże przelot bez lądowania, w rozumieniu niniejszej dyrektywy, nie jest uważany za tranzyt,

— rozpoczyna się w części terytorium innego Państwa Członkowskiego, w którym podatek obrotowy lub podatek akcyzowy nie są nakładane na towary konsumowane na tym terytorium,

podróżny musi być w stanie udowodnić, że towary przewożone w jego bagażu zostały nabyte zgodnie z ogólnymi warunkami dotyczącymi opodatkowania na rynku krajowym Państwa Członkowskiego i nie kwalifikują się do jakiegokolwiek zwrotu podatku obrotowego i/lub podatku akcyzowego, w przeciwnym wypadku stosuje się ilości określone w ust. 1, kolumna I.

5. W żadnym przypadku łączna ilość towarów zwolnionych nie może przekroczyć ilości określonych w ust. 1, kolumna II.

▼B

Artykuł 5

▼M1

1. Państwa Członkowskie mają prawo do obniżenia wartości lub ilości towarów podlegających zwolnieniu, do jednej dziesiątej wartości lub ilości przewidzianych w art. 2 i 4 ust. 1, kolumna II, gdy towary takie przywożone są z innego Państwa Członkowskiego przez osoby zamieszkałe w strefie przygranicznej Państwa Członkowskiego przywozu lub strefę przygraniczną Państwa Członkowskiego sąsiadującego, przez pracowników strefy przygranicznej lub przez załogi środków transportu używanych w międzynarodowym ruchu pasażerskim.

Jednakże uprawnienie do zwolnień w zakresie wymienionych towarów może być następujące:

a) wyroby tytoniowe

papierosy	40 sztuk
lub	
cygaretki (cygara o maksymalnej wadze 3 g każde)	20 sztuk
lub	
cygara	10 sztuk
lub	
tytoń fajkowy	50 g

b) napoje alkoholowe

— napoje destylowane i napoje spirytusowe, o zawartości czystego alkoholu przekraczającej ►M5 22 % obj ◄	0,25 litra
lub	

▼M1

— napoje destylowane i napoje spirytusowe, oraz aperitify na bazie wina lub alkoholi o zawartości czystego alkoholu nieprzekraczającej ►M5 22 % obj ◄; wina musujące, likiery	0,5 litra

oraz

— wina niemusujące	0,5 litra

2. Państwa Członkowskie mają prawo ustanowić większe ograniczenia wartości lub ilości dotyczące zwolnień towarów przywożonych z państwa trzeciego przez osoby zamieszkałe w strefie przygranicznej, przez pracowników strefy przygranicznej lub przez załogi środków transportu używanych w ruchu podróżnych między państwami trzecimi i Wspólnotą.

3. Państwa Członkowskie mają prawo ustanowić większe ograniczenia wartości lub ilości dotyczące zwolnień towarów przywożonych z innego Państwa Członkowskiego przez członków sił zbrojnych Państwa Członkowskiego, łącznie z personelem cywilnym oraz małżonkami i dziećmi pozostającymi na ich utrzymaniu, stacjonujących w innym Państwie Członkowskim.

4. Ograniczenia określone w ust. 1 i 2 nie mają zastosowania, jeżeli osoby tam określone przedstawią dowody, że udają się one poza strefę przygraniczną lub że wracają ze strefy przygranicznej sąsiadującego Państwa Członkowskiego lub państwa trzeciego.

Ograniczenia te, jednakże w dalszym ciągu mają zastosowanie do pracowników strefy przygranicznej oraz załóg środków transportu używanych w międzynarodowym ruchu podróżnych, gdy przywożą towary podróżując w czasie pracy.

▼M12

5. W przypadku Irlandii i Królestwa Danii ograniczenia określone w ust. 1 nie mogą w żadnym razie spowodować bardziej korzystnego traktowania tych, do których te ograniczenia się odnoszą, od traktowania, jakie wynika z art. 7c i 7d. Ograniczenia określone w ust. 1 są obliczane w odniesieniu do art. 2 i art. 4 ust. 1 kolumna II tabeli.

▼M1

►M12 6 ◄. Dla celów ust. 1, 2 i 4:

— „strefa przygraniczna” oznacza strefę, która w linii prostej nie przekracza 15 kilometrów od granicy Państwa Członkowskiego. Każde Państwo Członkowskie musi jednakże włączyć w swoją strefę przygraniczną lokalne okręgi administracyjne, których choćby część terytorium leży w takiej strefie;

— „pracownik zatrudniony w strefie przygranicznej” oznacza każdą osobę, której normalna działalność wymaga przekraczania granicy w jego dniach pracy.

▼B

►M12 7 ◄. Państwa Członkowskie mają prawo wyłączyć ze zwolnienia towary wymienione w pozycjach ►M11 do kodów CN 7108 i 7109 ◄ Wspólnej Taryfy Celnej.

►M12 8 ◄. Państwa Członkowskie mają prawo ograniczyć ilość towarów, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. a) i d), dla podróżnych przyjeżdżających z państwa trzeciego, którzy wjeżdżają do danego Państwa Członkowskiego.

▼M17

9. W drodze odstępstwa od art. 4 ust. 1 upoważnia się Finlandię na okres do dnia ►M18 30 listopada 2008 r. ◄ do stosowania limitu ilościowego w wysokości nie mniejszej niż 16 litrów w przywozie piwa z państw trzecich.

▼M14

▼M2

Artykuł 7

1. Dla celów niniejszej dyrektywy, „europejska jednostka rozliczeniowa" (EJR) jest zgodna z jej definicją określoną w rozporządzeniu finansowym z dnia 21 grudnia 1977 r. ([1])

2. Ekwiwalent EJR w walucie narodowej, stosowany dla wykonania niniejszej dyrektywy, ustalany jest raz w roku. Stosuje się kursy wymiany obowiązujące w pierwszym dniu roboczym października z mocą od dnia 1 stycznia następnego roku.

3. Państwa Członkowskie mogą zaokrąglać kwoty w walutach narodowych wynikające z przeliczenia kwot w EJR przewidzianych w art. 1 i 2 pod warunkiem że takie zaokrąglenie nie przekroczy 2 EJR.

4. Państwa Członkowskie mogą utrzymać kwoty zwolnień obowiązujące w czasie rocznej korekty przewidzianej w ust. 2, jeżeli przed zaokrągleniem przewidzianym w ust. 3, przeliczenie kwot zwolnień wyrażonych w EJR dałoby w efekcie zmianę mniejszą niż 5 % w zwolnieniu wyrażonym w walucie narodowej ►M7 lub zmniejszenia tego zwolnienia ◄.

▼M9

5. Państwa Członkowskie mają prawo utrzymać istniejące kwoty zwolnienia, jeżeli przeliczenie kwot zwolnień, wyrażonych w ecu, przyjętych podczas dostosowania określonego w art. 2 ust. 6 i art. 7b ust. 4, skutkowałoby zmianą mniejszą niż 5 % wartości zwolnienia wyrażonego w walucie krajowej lub wartości ograniczenia tego zwolnienia

▼M1

Artykuł 7a

Państwa Członkowskie podejmują, w ramach wewnątrzwspólnotowego ruchu podróżnych, niezbędne kroki dla umożliwienia podróżnym potwierdzenia w sposób dorozumiany lub w drodze zwykłego zgłoszenia ustnego, że przestrzegają oni dozwolonych ograniczeń i warunków uprawnień do zwolnień.

▼M7

Pozostawia się do uznania Państw Członkowskich odstąpienie od nakładania podatku obrotowego lub akcyzowego na przywóz towarów przez podróżnych w przypadku gdy kwota podatku, który zostałby nałożony, jest mniejsza lub równa 5 ECU

▼M15

Artykuł 7b

1. W drodze odstępstwa od art. 1 ust. 1 Hiszpania upoważniona jest do dnia 31 grudnia 2000 r. stosować sumę niepodlegającą opodatkowaniu w wysokości 600 ECU w odniesieniu do przywozu towarów przywożonych przez podróżnych z Wysp Kanaryjskich, Ceuty i Melilli, którzy przybywają na obszarze tego kraju zgodnie z przepisami określonymi w art. 3 ust. 2 i 3 dyrektywy 77/388/EWG.

2. W drodze odstępstwa od art. 1 ust. 2 Hiszpania może zmniejszyć sumę niepodlegającą opodatkowaniu w odniesieniu do podróżnych w wieku poniżej 15 lat do wysokości 150 ECU.

▼M12

Artykuł 7c

W drodze odstępstwa od art. 2 ust. 1 i art. 4 ust. 1 Królestwo Danii jest uprawnione do stosowania, do dnia ►M13 dnia 31 grudnia 1992 r. ◄, następujących limitów w odniesieniu do określonych towarów przywożonych przez podróżnych zamieszkałych w Danii, po pobycie poza Danią trwającym krócej niż 36 godzin:

([1]) Dz.U. L 356 z 31.12.1977, str. 1.

▼M12

Produkty	
— Papierosy	100
— Napoje destylowane i spirytusowe o zawartości alkoholu przekraczającej 22 % obj.	żadne
— Piwo	12 litrów

▼M13

Artykuł 7d

W drodze odstępstwa od art. 2 ust. 1 oraz w ramach limitu określonego w tym artykule, Irlandia ma prawo do stosowania limitu ilościowego 30 litrów piwa, w odniesieniu do wszystkich podróżnych przybywających do Irlandii, przed dniem 31 grudnia 1992 r.

W drodze odstępstwa od art. 2 ust. 1, art. 4 ust. 1 oraz art. 7b ust. 1 lit. b), Irlandia ma prawo do stosowania następujących limitów do dnia 31 grudnia 1992 r. w odniesieniu do przywozu danych towarów przez podróżnych z Irlandii, którzy pozostawali poza jej terytorium przez okres nieprzekraczający 24 godzin:

a) w odniesieniu do podróżnych ze Wspólnoty: 175 ECU, jednak wartość jednostkowa nie może przekraczać 110 ECU;

b) w odniesieniu do piwa: 15 litrów.

▼B

Artykuł 8

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie najpóźniej do 1 stycznia 1970 r. środki niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy.

2. Każde Państwo Członkowskie powiadomi Komisję o działaniach podjętych w celu wykonania niniejszej dyrektywy.

Komisja przekaże te informacje pozostałym Państwom Członkowskim.

Artykuł 9

Niniejsza dyrektywa jest skierowana do Państw Członkowskich.